

Vetřelci a volavky.

O plastice ve veřejném prostoru v období normalizace přednáší Pavel Karous.

V 70. a 80. letech umění ve veřejném prostoru celkem pochopitelně stagnovalo. Na druhou stranu snad nikdy v dějinách našeho státu nebylo pořádáno tolik soutěží. Obrovské množství zakázek zajišťoval zmíněný zákon, který ukládal, aby každá státní stavba (drtivá většina všech projektů) uvolnila jedno až čtyři procenta z celkového rozpočtu na výzdobu. Normalizační umění pochopitelně vyplodilo řadu kýčů a obludností, ale i velmi kvalitní díla reflektující aktuální světové trendy, například realizace Karla Malicha, Evy Kmentové, Karla Nepraše, Stanislava Kolíbal a či Kurta Gebauera.

Normalizační plastiky lze rozdělit do kategorií podle přezdivek, které jim dala dobová lidová slovesnost. Dívka sedící v dřepu byla lidem označena jako *Ztratila klíče*. V ulicích lze potkat také *Kyčelní kost mamuta* nebo *Triffidy*. Vejce jako symboly plodivé komunistické síly a tvořivosti se paradoxně stal *Vetřelcem* – podle perversních a parazitických detailů vymodelovaných uvnitř. *Volavky* pak zobrazují vodní ptáky rafinované kombinované s bazénky, vodními nádržemi a kašnami. Sochaři hráli se zadavateli dvojí hru, chtěli tvořit a zároveň se nechtěli zkompromitovat – volavky proto odlákávaly pozornost od jiné části tvorby či od nějakého odvážnějšího řešení konkrétní zakázky.

Pavel Karous absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, atelier Prostorová tvorba.

V současné době pracuje na VŠUP jako asistent v atelieru Sklo.

Věnuje se popularizaci soch ve veřejném prostoru.

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu.

Vetřelci a volavky

Srdečně Vás zveme na přednášku Pavla Karouse

o plastice ve veřejném prostoru období normalizace.

Přednáška se uskuteční v pondělí 2. 6. 2008 v 15.15 hodin

v reklamním klubu SSŠRT MICHAEL, Machkova 1646, Praha 4

Pavel Karous: Aliens and Herons

Sculptures in public places in 70's and 80's of the 20th century.

The seventies are in amount and production of sculptures in public places efficient as any other period of Czech history. It is based on will of Czechoslovak Communist Party to represent Czechoslovakia and also because the ideology itself was oriented on public places, not for personal places, that's why there was a lot of work for sculptors.

All this work was submitted by the state, which is much more different than in the present times. Artist in 21st century is affected by taste of submitters, but he has a choice. While in the past, there was only one submitter and it was the state. And the communist party, which was doing the resolution which works can be placed on public places and which cannot, this was the way how the regime censored and checked the artist, and also it is the reason why are many of there sculptures so similar. Local inhabitants use these objects as places of meeting, called by the names as *Heron* or *Alien*. Water birds were used as the source of inspiration very often, because artists didn't want to make human sculptures, cause in the after-occupation mood, it was very intact to make a statue with happy people, so it was socially convicted by common people. So artist rather used birds, frogs or fishes.

Supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway through the EEA Financial Mechanism and the Norwegian Financial mechanism.